

MATCHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	
Source : มติชน			
Date : 22 ต.ค. 2555	Page : 10	No :	55532251

ได้จากน้ำอ้อย แต่เรียกน้ำตาล

น้ำตาล ถ้าแปลตรงตามอักษรคือน้ำที่ได้จากตาล แต่หมายถึงน้ำหวานที่ได้จากวงตาล อยู่บนยอดตาล ซึ่งคนปาดตาลแถวเมืองเพชรบุรีเล่าว่าต้นหนึ่งมี 2-3 งวง โดยใช้มีดปาดวงตาลให้น้ำหวานไหลออกมา แล้วเอาระบอกไม้ไผ่รองไปเคี้ยวด้วยไฟอ่อนๆจนงวดเหลือเป็นน้ำตาลเหนียวๆ

ตาล เป็นภาษาบาลี-สันสกฤต หมายถึงถึงต้นตาล (โตนด) หรือแผ่น (ใบตาล) เช่นตาลปัตร คือพัดใบตาลมีด้ามยาว เป็นเครื่อง

บริวารอย่างหนึ่งของพระสงฆ์

ต้นตาล นักพฤกษศาสตร์บอกไว้ว่าเป็นไม้ตระกูลปาล์ม มีถิ่นกำเนิดในพม่า, อินเดีย, ดังกา

คนไทยคุ้นเคยความหวานจากพืชชนิดแรกๆ คือตาล เลยเรียกน้ำตาล ต่อมารู้จักความหวานจากมะพร้าว ก็เรียกน้ำตาลมะพร้าว โดยเอาค่าน้ำตาลคิดมานำหน้ามะพร้าวไว้ด้วย

ครั้งรู้จักความหวานอุตสาหกรรมที่แปรรูปจากน้ำอ้อยเป็นเม็ดเล็กๆ สีขาวๆ เหมือนทรายเลยเรียกน้ำตาลทราย

เดือน พ.ศ.2500 ผมเพิ่งเข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ น้ำตาลทรายเป็นอาหารชั้นสูง ทยาก ราคาแพง ถ้าปรุงอาหารและ

ทำขนมต่างก็ใช้น้ำตาลบีบกันทั่วไป คือน้ำตาลได้จากวงตาลเคี้ยวไล่บีบลงกะสีลงขาย

ร้านก๋วยเตี๋ยวไม่มีบริการปรุงรสด้วยน้ำตาลทรายเหลือเพื่ออย่างทุกวันนี้ ไม่มีใครกินก๋วยเตี๋ยวใส่น้ำตาลทราย เพราะไม่ใช่ของหวาน

ราวหลัง พ.ศ.2510 ร้านก๋วยเตี๋ยวในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดใหญ่ๆ เริ่มมีน้ำตาลทรายวางคู่กับขวดน้ำปลาและพริกดอง ไว้บริการปรุงรส

ผมไม่เคยสงสัยว่าทำไมต้องกินก๋วยเตี๋ยวใส่น้ำตาลทรายหลายช้อนมากขนาดนั้น? แต่เคยได้ยินผู้ตั้งข้อสงสัยคิดว่ามีเหตุจากการตลาดของอุตสาหกรรมน้ำตาลทราย

ถึงอย่างนั้นก็ไม่เข้าใจไม่เกิด กระทั่งเริ่ม

มองเห็นเค้าลางเมื่อได้อ่านหนังสือน้ำตาลเปลี่ยนโลก แปลโดย วิลาสินี เตอบเบส (สำนักพิมพ์มติชน 2555) ตอนที่ว่าด้วยการบริโภคของชาวยุโรปซึ่งต้องมีน้ำตาลทรายตั้งแต่ทศวรรษ 1750 (พ.ศ.2293 แผ่นดินสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ ยุคอยุธยา) ครั้นหลังปี 1800 (พ.ศ.2343 แผ่นดิน ร.1 กรุงรัตนโกสินทร์) น้ำตาลทรายเป็นอาหารหลักช่วยสร้างพลังงานและให้สารอาหารแก่คนงานในโรงงานยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม

เคยขบขันใจตลอดเวลาวานานมาแล้วว่าเหตุใดชนมุสลิมถึงหวานจัด? แต่หาคำอธิบายดูไม่ได้

จนอ่านน้ำตาลเปลี่ยนโลกเล่มนี้ ถึงเข้าใจ ดั่งข้อความหัวข้อพายุของพระเจ้า ว่าชาวมุสลิมเรียนรู้ความลับของน้ำตาล **จนเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเรื่องน้ำตาลอย่างกว้างขวางและยิ่งใหญ่**

จากเครื่องบูชาศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรมทางศาสนาฮินดู กลายเป็นสื่อกลางถ่ายทอดวัฒนธรรมมุสลิมไปทั่วโลก

ได้รับยกย่องเป็นดัง “ทองคำขาว” ในยุโรปยุคกลาง กระตุ้นให้เกิดระบบทาสและการค้าทาสข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกในยุคอาณานิคม เป็นเครื่องมือทางการเมืองในยุคปฏิวัติ และเข้าทำเนียบเครื่องปรุงพื้นฐานที่ขาดไม่ได้ในยุคปัจจุบัน

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงบทบาทส่วนหนึ่งของน้ำตาลในประวัติศาสตร์โลก

คนหลายล้านอพยพย้ายถิ่น เสียชีวิต และได้สุขภาพเพราะน้ำตาล

น้ำตาลจึงไม่ได้มีแค่รสหวาน

มันเจือความขมปร่าของหยาดเหงื่อ เลือด และน้ำตา

ของคนมากมายในประวัติศาสตร์

หากไม่มีน้ำตาล โลกเราคงไม่เป็นเช่นทุกวันนี้

น้ำตาลเปลี่ยนโลกอย่างแท้จริง

